

Dani bá hezszólásai.

Amikor ezek a hengér oláhok kieszközöltek Erdély országból, egyenesen Pest várossa felé facsarodtam. Hála Istennek meg es érkezém jó szerencsével. No Dani — mondom — hát helyt vónál. Elig tájékozta magát a tekintetem a temérdek embergomójékba, minnyát eszreveszem, hogy egy akkurátus női höggel igen-igen nézzük egyikamásikát. A suj tudja, hogy ő mit nézett rajtam, de hogy én mit neztem rajta, aval hamar tisztába jöttem istálom. Hát hogy a sujba ne, mikor alólról nézvést csak térgyig ért a gunyája s ha fejről nézte az ember, onnét es csak térgyig.

No — mondom — hát akár azt hijják erköcsnek ami rejta van ezen a fehérnépen, akár azt ami hibádzik róla, mindenképen szükre vannak szabva az ő maga erköcsei.

Baltazár tekintetes urnak nem adának bémentási engedéjt Amérikába, met a mái körülmények között nem tartásak kívánatosnak az Amérikába való megjelenésit.

Vajon Debrecenbe ki a suj kívánnya?

Nem tudom istálom kijetek úgy vannak-e Erdély országgal, ahogy én vagyok, de nem igen hiszem, hogy úgy vónának, met ha kijetek es úgy vónának, akkor én már régtől fogvást nem vónék úgy velle.

A minapába olvasom az ujságból, hogy aszongya: „Üzenet Erdélyből. Azt üzenik Erdélyből, hogy legjobb szesz az indaszesz.”

Hát én nem akarok istálom erre most írásbelileg cáfolatot ríttventeni, mert azt tartsa a felfogásom, hogy az ijenséle kacafántos eszközléseket legjobb személyesen megcáfolni. Csak arra akarom felhíni istálom az eszmélettyiket, hogy amig kijetek közül egyik másik embernek Erdély ország nem ér annyit, mind egy üveg indaszesz, addig hejába kesereg Rakoszki képviselő úr, hogy az Erdélyiek reja ültek az ország nyakára. Biz azok rejta es maradnak istálom egészen addig, míg valami másfajta üzenet érkezik Erdélyből. Akkor osztáng leszálunk istálom a kijetek biztatása nélkül.

A PARASZT.

Pihenni tér a nap. Jerünk haza!
Verejtékes homlokát még megtörli
Ingujjával, széles vállán a kapa
S nótás szive kedvét ajkára önti.

Pirostetős fehér ház int elébe,
Mint a béke, halványarcu orgonák
Közt pirosszáju, szöke felesége
Kinálja most-nyiló vágyas mosolyát.

Az udvaron a porban szöke csöppség
Eldönti gonddal épült homokvárát
S tipegve apjához viszi a száját.

Barna arcán büszke-boldog öröm ég
Eros nyakán asszonya s fia karja
S tiszta szemébe írva: a föld rabja.

If. Horváth János.

A városi gőzfürdő gyógyfürdő osztálya teljesen felszereltetett és megnyílt. Hideg gyógy, félfürdők, szénsavas, villamos, sziksós stb. gyógyfürdők; villamos és kézi gyögmasszás, pakolás, hőlégszekerény, stb. férfiak részére reggel fél 7-től délután 1-ig, nők részére reggel fél 7-től délután 1-ig, nők részére délután 2—7-ig állandóan üzemben. Az orvosi rendelést dr. Szabó József egy. magántanár, az egyetemi ideggyógyászati klinika vezetője látja el, aki kezeléseket magánbetegek részére is délután 3-tól fél 5 óráig tart, a fürdő orvosi rendelőjében.

SZINHÁZ, MŰVÉSZET

Palágyi Lajos.

Futunk egymás mellett, lihegő torokkal, nagy akarásokkal a cél felé, amiről nem tudjuk: messze-e, vagy közel? Rohanunk a mai mából a holnapi holnap felé. S ha néha felleérkezünk egy dombra, futásunkban megállunk egy percre, hogy tetőrüljünk a verejtéket homlokunkról — visszanezünk az útra, amit a sors ceruzázott ki az élettérképben.

Palágyi Lajos is megállt egy pillanatra tizenöt éves pályafutása után. Talán vissza is néz útjára, amely rögs volt és nehéz — előre is tekint bizonyára és ott is lát elég küzdelmet, munkát.

Palágyi Lajos utján nem volt egyedül. Erős, mindenható kíséretársa vezette: a művészete. Tizenöt év tövise, magasbaszálló utján minden megnyugvás, minden elismerés megilleti a határközhöz ért vissza-pillantót. Amit végzett, amit elért, magyar s keresztényi köszönetet érdemel. Tizenöt év fáradságos szirigazgatói munkáját nem jutalmazhatja semmi jobban, mint egy befelé néző tekintete.

Kartársai és barátai úgy ismerik, mint nagyon jó embert, a közönség, mint nagy művészt, — ne tessék különösen, ha mi elsősorban mint nagyon jó magyar embert ismerjük. És szeretjük.

Jövendőt kereső keresztes, magyar utján minden hazakivánczolásunk legyen a szerencsekivánczolásunk.

Mihalik K.

A szenvedők. Palágyi Lajos neve háromszorosan szerepelt a szerdai különös sikerű előadás szinlapján. Mindhárom szereplése legteljesebb elismerést és sikert aratott. Dosztojevsky széles témájú regényét dolgozta át szinpadra, rendezte és eljátszotta benne a főszerepet.

A magyar szindarab hűen adta vissza az orosz regény oroszos rajzait, hangulatát — az orosz, mélyről mert Dosztojevsky-világot. Széles, mély tónusban, gördülékenyen folynak a cselekmények, melyeknek közép-pontjában Palágyi művészetének egész erejével rajzolja meg egy orosz herceg sokszinű, mélyen árnyékolt alakját. — Szép, magyaros nyelvezet, gördülékeny párbeszédek dicsérik a színrealkalmazót, hibátlan technikai kivitel és összhangosított játék a rendezőt. — A drámai együttes különleges kedvvel dolgozott a bemutatón. Örömmel láttuk, hogy ha van, ami kiragadja a színházat szokott kerékvágásából, színészeink lényegesen jobbat tudnak nyújtani a rendesnél. — Palágyiné minden hirt megütött, minden szívet megindított a szerelmes, szerencsétlen orosz leány bánatával. — Gáspár biztos megjelenésével és szerepét átértő intelligenciájával fővárosi levegőt vitt a szinpadra. — Kálmán Sári is gyarapította eddigi sikereit. — Bardócz Rózsa azzal a komolysággal játszotta egy felzavart idegzetű leány szerepét, amelyet az iskolából hozott magával. Sikere volt. — Az együttesben még Uti Gizella tünt ki egy szelidlekkü és szelidszavu anya szerepében.

A fényesre világított színházban hálás közönség ünnepelte a jubiláló direktort és tapsolta végig az előadást. Az előadás kezdete előtt a színház személyzete jókívánatait fejezte ki az ünnepelel Palágyinak, a második felvonás után Szeged városa és személyes tisztelői értékes, szép babérkoszorút nyújtottak át a művésznek.

M. K.